

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ : กรณีศึกษา
นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส
The Development of Arabic Speaking Skill using Role Play Activities : A Case
Study of Students in Large Islamic Private Schools, Narathiwat Province

สุรยาณี อาลีมามะ^{1*} รอฮานี มาแจ¹

Suryanee Aleemama^{1*}, Rohanee Machae¹

(Received: October 15, 2020; Revised: May 7, 2021; Accepted: June 16, 2021)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส 2) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิชาภาษาอาหรับหลังจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 82 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ 2) แบบทดสอบวัดความรู้และทักษะการพูดภาษาอาหรับ 3) แบบประเมินการพูดภาษาอาหรับ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 82.65/ 85.06 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ยังพบว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น กล้าแสดงออก มีความสุข สนุกสนานในการใช้ภาษาอาหรับ เกิดความชอบในภาษาอาหรับมากขึ้น ตลอดจนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา ลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

¹สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹Academy of Islamic and Arabic studies, Princess of Naradhiwas University

*Corresponding author. E-mail: suryanee_nemo@hotmail.com

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอาหรับ กิจกรรมบทบาทสมมติ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ

Abstract

This research study aimed 1) to develop and find the efficiency of the learning management plan for the development of Arabic speaking skills through role play activities, 2) to compare the academic achievement of developing Arabic speaking skill through role play activities and 3) to study the satisfaction of learners of the Arabic language program after applying the process of developing Arabic speaking skill through role play activities. The population of this research was 82 students studying in the 4th year in Secondary Education. The tools used to in this research consisted of 1) learning plan for the development of Arabic speaking skill through role play activities, 2) Arabic speaking assessment form and 3) satisfaction assessment form. The results of the research were summarized as follows: 1) the learning management plan using the process of developing Arabic speaking skill through role play activities was found having efficiency value higher than the standard at 82.65/85.06, 2) the comparison of the learning achievement before and after learning was found that after learning, the achievement score was higher than before learning with statistically significance .05 and 3) the overall students' satisfaction towards the process of developing Arabic speaking skill was at a fair level. In addition, the development of Arabic speaking skill through role play activities was found that students have improved in assertive behaviors, being happy and having more fun in speaking Arabic. The students also showed the better understanding of Arabic language after learning with role play activities and having less stress in learning with such activities. This was because the given tasks were similar to communication in real life situations.

Keywords: Improving speaking skills, Arabic language, Role-playing activities, Special large private Islamic schools

บทนำ

ภาษาอาหรับเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ และการปฏิบัติ ศาสนกิจ ภาษาอาหรับมาพร้อมกับศาสนาอิสลาม ซึ่งผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่ออ่านในพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งความพิเศษประการหนึ่งที่ได้รับจากภาษาอาหรับคือ อัลกุรอานที่ประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ คัมภีร์และหนังสือต่าง ๆ ล้วนบันทึกเป็นภาษาอาหรับ ดังที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงตรัสในคัมภีร์อัล-กุรอาน (ซูเราะห์ยูซุฟ : 2) ความว่า “เราได้ให้อัล-กุรอาน ลงมาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้ปัญญาไตร่ตรอง” (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย, 2542) ภาษาอาหรับไม่ใช่แค่เพียงสิ่งจำเป็นเพราะเป็นคำสอน คำอ่านของอัลกุรอานเพียงอย่างเดียว แต่เป็นภาษาหนึ่งในภาษาที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ และเป็นภาษาที่มีบทบาทอย่างสูงในวงการ ธุรกิจ การศึกษา การทูต และการท่องเที่ยว ภาษาอาหรับนอกจากมีความสำคัญในด้านการศึกษาและการค้นคว้าความรู้แล้ว ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย ประเทศไทยเอง การใช้ภาษาอาหรับยังคงมีความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการท่องเที่ยว ตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการแพทย์ และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่เกิดจากการบุกตลาด ตะวันออกกลางและการติดต่อทางธุรกิจ ในหลาย ๆ ด้าน เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานในประเทศไทย มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอาหรับได้ (อัซมัด ลูโบะเต็ง, 2559) ตลอดจน สามารถสื่อสารกับชาวมุสลิมได้ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางและประชาคมอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ตระหนักในความสำคัญของภาษาอาหรับจึงกำหนดให้สาระ ภาษาอาหรับเป็นสาระหนึ่งในหลักสูตรอิสลามศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555 และกำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้ภาษาอาหรับไว้ว่า “เข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการ ใช้ภาษาอาหรับเพื่อการเรียนรู้ ค้นคว้า ตีความบทบัญญัติอิสลามและสื่อความหมายของบทบัญญัติ อิสลามได้” กระบวนการเรียนการสอนภาษาอาหรับเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี และวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของ เนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษาวัฒนธรรม และการวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ดังคำกล่าวของเพ็ญสินี กิจคำ (2559) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ของการเรียนการสอน ขั้นตอนการเรียนการสอน วิธีการเรียนการสอน เทคนิคการเรียนการสอนต่าง ๆ และวิธีการประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดที่ยึดถือ ทำให้เกิดความ หลากหลายในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่

ครูผู้สอน ช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์หรือกรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอาหรับ จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนดังกล่าวได้นำมาปฏิบัติในหลายพื้นที่โดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียน การสอนภาษาอาหรับ บางสถานศึกษาคัดเลือกอาจารย์ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศโดยตรง หรือคัดเลือกอาจารย์ลูกครึ่งหรือคนที่เกิดในแถบตะวันออกกลาง และบางแห่งจัดจ้างอาจารย์อาหรับโดยตรงเพื่อมาสอนภาษาให้กับนักเรียน ด้วยเหตุนี้พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้ให้ความสำคัญกับภาษาอาหรับเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอาหรับในโรงเรียนส่วนใหญ่ คือ ผู้สอนมักจะไม่ให้ความสำคัญในการเรียนการสอนหลักไวยากรณ์ และจดจำโครงสร้างทางภาษามากกว่าการพูด ทำให้นักเรียนมีโอกาสน้อยมากที่จะได้พูดภาษาอาหรับในชีวิตประจำวัน ยกเว้นในห้องเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอาหรับในการพูดได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ (รอมฮิมอหิ, มะซัมดี สะอะ, มูฮัมหมัดซากี นิติเมาะ, ฟาริด อาแว, และอาดีละห์ ทะยีนีแวง, 2562) นอกจากนี้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมโดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้คือ ผู้สอนอ่านบทเรียนภาษาอาหรับแล้วแปลให้ผู้เรียนได้ฟัง ซึ่งผู้สอนจะเน้นด้านคำแปลหรือสาระจากเนื้อหาเป็นหลักมากกว่าการสอนภาษาให้ผู้เรียน ไม่ว่าการพูดหรือการอ่านให้ผู้เรียนได้ฟัง ซึ่งการเรียนการสอนเหล่านี้ไม่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนได้ ผู้เรียนไม่เคยได้ฟังภาษาจากผู้สอนหรือจากการสอนเลย ทำให้เวลาที่มีการสื่อสารหรือติดต่อกับคนอาหรับไม่สามารถเข้าใจ จับใจความ หรือจากการฟังสนทนาได้ สืบเนื่องจากผู้สอนส่วนมากเน้นหลักไวยากรณ์มากกว่าการพูดหรือการอ่านเป็นส่วนมาก จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นวิธีการพัฒนาวิธีหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะการพูดภาษาอาหรับให้ดีขึ้น เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นการแสดงออกของผู้เรียน ต่อสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยใช้ทักษะของตนหลังจากการแสดงบทบาทสมมติจบแล้ว จะต้องมีการอภิปรายร่วมกัน เพื่อช่วยกันวิเคราะห์และสังเคราะห์การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และบทบาทสมมดียังเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (ดวงหทัย เรืองนนท์, 2560) การสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้น ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออก

ทางด้านความรู้ ความคิด ที่คิดว่าตนควรจะเป็น การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ มุ่งฝึกการทำงานร่วมกัน กล้าคิด กล้าแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดทางภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการพัฒนาทักษะการพูดทางภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิชาภาษาอาหรับหลังจากใช้ทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีการวิจัย

รายละเอียดการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ที่เปิดสอนโปรแกรมภาษาอาหรับ จำนวนทั้งหมด 82 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1. แผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติด้านนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4
- 2.2. แบบทดสอบวัดความรู้และทักษะการพูดภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
- 2.3. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอาหรับระหว่างการทดลองใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
- 2.4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4

3.1.1 ขั้นตอนในการสร้างแผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีดังนี้

3.1.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระภาษาอาหรับ และหลักสูตรโปรแกรมสอนภาษาอาหรับของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระภาษาอาหรับ ศึกษากิจกรรมและการสอนทักษะการพูดภาษาอาหรับจากหนังสือ

- كمنترين فلاجران. (2003). مقرر العربية كوريكولوم بارو فغاجين إسلام، لسنة الأولى الثانوية مدرسة دار السلام الذي قررته التعليم الماليزي. ماليزي: كمنترين فلاجران.
- مغربي، البشير اسكوري. (2017). دروس اللغة العربية الكتاب الرابع. ناراتبواس: معهد الترقية الإسلامية.

- كمنترين فلاجران. (2003). مقرر العربية كوريكولوم بارو فغاجين إسلام، لسنة الأولى الثانوية مدرسة دار السلام الذي قررته التعليم الماليزي. ماليزي: كمنترين فلاجران.

3.1.1.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) (Ments, 1986) รวมทั้งจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.1.3 คัดเลือกบทสนทนาจากแบบเรียนที่ใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้เรียนสามารถพบเห็นบทสนทนาเหล่านี้ได้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งมีความง่ายของคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1.1.4 สร้างแผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน ดังรายละเอียดของเนื้อหา ปรากฏดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ชื่อเรื่องชุดฝึกทักษะการพูด (Topics)

เรื่องที่	ชื่อเรื่องชุดฝึกทักษะการพูด (Topics)	จำนวนชั่วโมง
	Pre-test	1
1	มัตคุเทศก์ 1 الْمُرْشِدُ السِّيَاحِي 1	3
2	มัตคุเทศก์ 2 الْمُرْشِدُ السِّيَاحِي 2	3

ตารางที่ 1 ชื่อเรื่องชุดฝึกทักษะการพูด (Topics) (ต่อ)

เรื่องที่	ชื่อเรื่องชุดฝึกทักษะการพูด (Topics)	จำนวนชั่วโมง
3	ท่องเที่ยว ณ จังหวัดกระบี่ كَرَابِي	3
4	ครอบครัวสุสันต์	3
5	สถาบันอุดมศึกษา	3
6	การเกณฑ์ทหาร	3
	Post-test	1
	รวม	20

3.1.2 วิธีการหาคุณภาพแผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีดังนี้

3.1.2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านรูปแบบ ด้านการใช้ภาษาและด้านการประเมินผล

3.1.2.2 นำแผนการเรียนรู้การพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.1.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่ประชากร

3.1.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปจัดพิมพ์เป็นแบบฉบับสมบูรณ์

3.1.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับประชากรจริง

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอาหรับก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3.2.1 ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอาหรับก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาแนวการสร้างข้อสอบจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอาหรับ (علي, 2004) และการพัฒนาข้อทดสอบภาษาอาหรับให้เป็นมาตรฐาน (الفوزان, 2005) เพื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.2.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดมุ่งหมายที่กำหนดในสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอาหรับก่อนการทดลอง 1 ชุด และหลังการทดลองอีก 1 ชุด ซึ่งเป็นข้อสอบเดียวกัน โดยแบบทดสอบแต่ละชุดกำหนดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ จำนวน 6 สถานการณ์ (12 บทบาทสมมติ) แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังทดลอง เพื่อวัดความสามารถทางการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่กำหนด กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดซึ่งดัดแปลงจากเกณฑ์ของ Foreign service institute (Clark, 1972)

3.2.1.4 การกำหนดการให้คะแนน คือ มีผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอาหรับอีกท่านที่มีประสบการณ์ในการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย ซึ่งมีความเข้าใจแบบทดสอบเกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนนที่ตรงกัน ในการทดสอบมีการใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไว้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาการให้คะแนน ในกรณีที่ผู้ประเมินทั้งสองคนให้คะแนนต่างกันมาก จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินทั้ง 2 คน มารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

3.2.2 วิธีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอาหรับก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีดังนี้

3.2.2.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอาหรับและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากนั้นจึงคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ซึ่งหมายความว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการ นำไปใช้ได้ และ ค่าดัชนี IOC น้อยกว่า 0.5 หมายความว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการ นำไปใช้ไม่ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536) และนำไปทดสอบกับกลุ่มประชากร

3.2.2.2 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) หลังจากนั้นทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ข้อสอบที่ดีจะมีระดับความยากง่าย เท่ากับ 0.5 ซึ่งจะทำให้เกิดค่าอำนาจจำแนกสูงสุดและมีความเที่ยงสูง โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นตามสูตร (Kuder – Richardson) หรือ K-R20

3.3 แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอาหรับระหว่างการทดลอง
การสร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอาหรับระหว่างการทดลอง มีขั้นตอน
ดังนี้ต่อไป

3.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินตนเองในการพูดภาษาอาหรับจากหนังสือ
“سِلْسِلَةُ الْعَرَبِيَّةِ لِلْعَالَمِ الْمَحَادَثَةِ الْعَرَبِيَّةِ” (علي, 2004)

3.3.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือจากหลักการสร้างและวิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2530) แล้วสร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอาหรับ เพื่อศึกษา
พัฒนาการในทักษะการพูดภาษาอาหรับของนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินการพูดภาษาอาหรับ
ของตนเองระหว่างการทดลอง จำนวน 6 ครั้ง หลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมุติตามแผนการสอนที่ 1,
2 และ 3 ซึ่งกำหนดพฤติกรรมที่ประเมินรวม 10 ข้อ

3.3.3 สร้างแบบสอบถามประเมินตนเองแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตาม
แบบของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale)

3.3.4 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
โดยพิจารณาค่าความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่า (IOC)

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจ

3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้
ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
ตามวิธีของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

3.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ตามแผนการ
จัดการเรียนรู้เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ สาระวิชาภาษาอาหรับ สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษา
อาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ การแปลความหมายของคะแนน พิจารณาจากค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดย
กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ตามแผน
การจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ เสนอให้
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาค่าความ
สอดคล้อง (IOC) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00

3.4.4 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 60 นาที รวมเวลา 9 คาบ ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและบันทึกคะแนนลงในใบบันทึกคะแนน

4.2 ดำเนินกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ในแผนการสอนที่ 1-3 ประกอบด้วยเรื่อง มัคคุเทศก์ 1 (الْمُرْشِدُ السِّيَاحِي), มัคคุเทศก์ 2 (الْمُرْشِدُ السِّيَاحِي), ทองเที่ยว ณ จังหวัด และแผนการสอนที่ 4-6 ประกอบด้วยเรื่อง ครอบครัวสุขสันต์ (الْأُسْرَةُ السَّعِيدَةُ), สถาบันอุดมศึกษา (الْمُؤَسَّسَةُ التَّعْلِيمِيَّةُ الْعَالِيَّةُ), และการเกณฑ์ทหาร (الْخِدْمَاتُ الْوَطَنِيَّةُ)

4.3 เมื่อดำเนินกิจกรรมใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำแบบทดสอบวัดความรู้และทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและบันทึกคะแนนลงในใบบันทึกคะแนน

4.4 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติทุกเรื่องแล้ว ทำการทดสอบวัดหลังกิจกรรม (Post-test) แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและบันทึกคะแนน

4.5 นำคะแนนการทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์และการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนหลังเรียน ที่สอนโดยทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติไปประมวลผล วิเคราะห์ และเปรียบเทียบข้อมูล

4.6 นำผลที่ได้จากการสรุป มาทำเป็นมารายงานผลวิจัยเพื่อเผยแพร่ในวารสารต่าง ๆ ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

5.2 ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สถิติ t-test dependent หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
กรณีศึกษา : นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัด
นราธิวาส ในการจัดการเรียนรู้ปรากฏผล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาท
สมมุติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาส
ขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ดังปรากฏตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสรุปการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ทั้ง 6 แผน จัดการโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อ
พัฒนาการพูดภาษาอาหรับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนที่	ค่าประสิทธิภาพ				
	เรื่อง	การแปลผล			การแปลผล
		E1	E2	E1/E2	
1	มัคคุเทศก์ 1	80.08	80.58	80.08/80.58	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
2	มัคคุเทศก์ 2	82.33	85.58	82.33/85.58	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
3	ท่องเที่ยว ณ จังหวัดกระบี่	84.08	85.83	84.08/85.83	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
4	ครอบครัวสุขสันต์	82.00	86.82	82.00/86.82	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
5	สถาบันอุดมศึกษา	84.35	85.88	84.35/85.88	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
6	การเกณฑ์ทหาร	83.06	85.65	83.06/85.65	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
รวม		82.65	85.06	82.65/ 85.06	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ
มีประสิทธิภาพโดยรวมสูงกว่าเกณฑ์ ($E_1/E_2 = 82.65/ 85.06$) ทั้ง 6 แผน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
80/80 ค่าเฉลี่ย คือ ($E_1/E_2 = 80.08/80.58, 82.33/85.58, 84.08/85.83, 82.00/86.82, 84.35/85.88$
และ $83.06/85.65$) ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของทั้ง 6 แผน คือ $82.65/ 85.06$
มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ดังปรากฏตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอาหรับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการทดลอง	N (48)	คะแนน เต็ม	μ	σ	t	p
ก่อนเรียน	82	30	31.06	6.43	-24.845*	.000
หลังเรียน	82	30	49.16	6.04	15.675*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนก่อนการเรียนของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ที่ผ่านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.06 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.16 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กรณีศึกษา: ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ดังปรากฏตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กรณีศึกษา : ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ปรากฏตามตาราง ดังนี้

โรงเรียน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส	3.38	0.59	ปานกลาง
ผลรวม	3.38	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ปรากฏผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 82 คน โปรแกรมภาษาอาหรับ (AP: Arabic program) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส มีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย (E_1/E_2) เท่ากับ 82.65/ 85.06 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างขึ้นในการทดลองครั้งนี้ มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงให้เห็นว่า การวางแผนจัดเตรียมรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละครั้งและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีการนำแผนการจัดการเรียนรู้มาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขให้ครบทุกองค์ประกอบตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วจึงนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับแนวคิดของรัตนภรณ์ คำมูล, ชาดิชา ยมวงปฐม, สมชาย วรภิเกษมสกุล, และพรสวรรค์ ศิริภักญนาภรณ์ (2561) ได้กล่าวว่า การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่ผู้สอนต้องเตรียมในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การกำหนดจุดประสงค์ 2) การคัดเลือกเนื้อหา 3) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) การเลือกสื่อการเรียนการสอน และ 5) การวัดผลประเมินผล ผู้สอนควรได้จัดเตรียมข้อมูลเหล่านี้อย่างสอดคล้องต่อเนื่องกัน เพื่อประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง

นอกจากนั้นแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทกานต์ ไพโรศรี, สรพล จิระสวัสดิ์, และสุชุม เกลยทรัพย์ (2561) ที่พบว่า นักเรียนเพลิดเพลินกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้

เปิดโอกาสนักเรียนเรียนรู้วิธีการใช้ในเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และช่วยให้นักเรียนเน้นที่การสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์มีความกระตือรือร้น ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ความสามารถในการพูด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชามญฺ์ แซ่จัน และสุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ (2561) ที่พบว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษา สถานศึกษาต้องมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีระบบการช่วยเหลือผู้เรียนให้มีการฝึกฝนทักษะทางภาษาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้โรงเรียนต้องมีการจัดหลักสูตร และการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงครูผู้สอนก็ต้องรู้จักใช้ และพัฒนาทักษะภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษา: โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส คะแนนก่อนการเรียนของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.06 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.16 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีผลต่อนักศึกษาในด้านการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกซึ่งอยู่ในระดับที่ดีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อนักศึกษาทั้งเรื่องเรียน การทำงาน ความสามารถในการฟัง-พูด และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (ชูลีวรรณ ปรานีธรรม, 2559) สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูด โดยใช้การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ทั้งในด้านการใช้ภาษาไทย ความถูกต้อง น้ำเสียง และท่าทางที่ดีมากยิ่งขึ้น (ดวงหทัย เรือนนท, 2560)

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ : กรณีศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ผลวิจัยดังกล่าวเกิดจากปัญหาหลาย ๆ ปัจจัย เช่น นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการฝึกทักษะการพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะภาษาอาหรับ สอดคล้องกับงานวิจัยของปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรัตน์ อับดุลสตา, และซัรฟุดดิน หะยี (2561) พบว่า ปัญหาด้านผู้เรียนในการเรียนภาษา ด้วยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้เรียนส่วนใหญ่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นหลัก เมื่อผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษามักจะนำภาษาพูดมาใช้ในการเขียน ทำให้การนำเสนอเป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน นอกจากนี้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความต้องการที่แท้จริงของตนเองได้ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมายที่แท้จริง ผู้เรียนส่วนหนึ่งยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา และคิดว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องที่ยาก แม้ผู้เรียนที่เรียนภาษาจะใช้ระยะเวลานาน

ในการศึกษา แต่ไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศันสนะ มูลทาดี, ทวีศักดิ์ ชันยศ, และชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ (2559) ที่พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติในระดับมาก การจัดเรียงลำดับกิจกรรมบทบาทสมมติใช้การจัดเรียงจากง่ายไปยากและสนุกสนานกับการเรียน และงานวิจัยของปวีศา เกษมสุข และทวีศักดิ์ ชันยศ (2560) ที่พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแนวคิดของ จันทกานต์ ไพรศรี และคณะ (2561) ที่พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในเชิงบวก โดยนักเรียนระบุข้อดีของการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติได้ 4 ประการ ได้แก่ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และประโยชน์ของการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษา: นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส ในการจัดการเรียนรู้ปรากฏผล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 82 คน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส มีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย (E_1/E_2) เท่ากับ 82.65/ 85.06 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างขึ้นในการทดลองครั้งนี้ มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษา: โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส คะแนนก่อนเรียนของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.06 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.16 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษา: ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนราธิวาสขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดนราธิวาส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 0.59 โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสนุกกับการเรียนภาษาอาหรับ ในการพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอาหรับ กล่าวแสดงออก และก้าวหน้าในการเรียนและสายอาชีพต่อไป

1.2 สนับสนุนให้ผู้สอนนำกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอาหรับ ไปปรับใช้ได้ทุกระดับชั้น ตลอดจนคำนึงถึงเนื้อหา สถานที่จัดกิจกรรม และการฝึกพฤติกรรมตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 ควรพัฒนาทักษะการพูดภาษาอาหรับ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และรายวิชาอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยภาษาอาหรับด้านวิชาชีพ เพื่อตอบเจตยสถานประกอบการ

2.2 ควรทำการวิจัย เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- จันทกานต์ ไพรศรี, สรพล จิระสวัสดิ์, และสุขุม เฉลยทรัพย์. (2561). การใช้บทบาทสมมติในการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 14(3), 267.
- ชูลีวรรณ ปราณิธรรม. (2559). การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูด และพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการเรียนรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, 2(7), 102.

- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ดวงหทัย เรืองนนท์. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูด โดยใช้การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2555). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย : คุณสมบัติการวัดเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- ปรัชญา ปินหมัดหนี, โสรัตน์ อับดุลสตา, และซัรฟุดดิน หะยี. (2561). ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยฟาฏอนี, 13(25), 25 – 37.
- พิชามญฐ์ แซ่จั่น, และสุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2561). การบริหารสถานศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 14(3), 33
- เพ็ญสินี กิจคำ. (2559). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีเครือข่ายคัพท์และกลวิธีคิว เอ อาร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านศัพท์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- รวมยี่ มอหิ, มะซัมดี สะอะ, มูฮำหมัดซากี นิติเมาะ, ฟารีด อาแว, และอาดีละห์ หะยีนิแว. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอาหรับ โดยใช้บทเพลงอนาซีดอาหรับสำหรับนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ประจำปีงบประมาณ 2562. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

- รัตนารณณ์ คำมูล, ชาติชาย ม่วงปทุม, สมชาย วรกิจเกษมสกุล, และพรสวรรค์ ศิริกัญจนารณณ์. (2561). การพัฒนาศาสตร์การจัดการการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการจัดการความรู้และการสอนงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยระดับประถมศึกษา. *วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 13(25), 145 – 159.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- คันสนะ มุลทาดี, ทวีศักดิ์ ชัยยศ, และชนม์ชกรณ วรอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 10(1), 68 – 83.
- สมาคมนักเรียนเกาอาหรับ ประเทศไทย. (2542). *อัลกุรอาน ฉบับแปลความหมายภาษาไทย*. มาตินะฮ์ : ศูนย์กษัตริย์ ฟาฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน.
- อัมมัต ลูโบะเต็ง. (2559). *สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอาหรับในศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด(ตาดีกา) อำเภोजะแนะ จังหวัดนราธิวาส*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing: Theory and Practice*. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- Ments, M. (1986). *The Effective Use of Role Play : Practical Techniques for Improving Learning*. London : Kogan Page.
- اتحاد المدارس الإسلامية الأهلية للولايات الجنوبية. (2003) *كتاب مقرر اللغة العربية 1 للسنة الأولى الثانوية تابع المناهج الدراسية الإسلامية*. بانكوك: وزارة التعليم التايلاندية.
- الفوزان، عبدالرحمن بن ابراهيم. (2005). *سلسلة في تعليم اللغة العربية لغير الناطقين بها العربية بين يديك، كتاب الطالب 1*. القاهرة: العربية للجميع.
- علي، إسلام يسري. (2004). *سلسلة العربية للعالم المحدث العربية، الجزء الأول*، كتاب الطالب. مركز الديوان القاهرة: جمهورية مصر العربية.
- کمنترین فلاجران. (2003). *مقرر العربية كوريكولوم بارو فجاجين اسلام، لسنة الأولى الثانوية مدرسة دار السلام الذي قررته التعليم الماليزي*. ماليزي: كمنترین فلاجران.

مغربي، البشير اسكوري. (2017). *دروس اللغة العربية الكتاب الرابع*. ناراثيواس: معهد الترقية الإسلامية.